

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Co/17/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812209174
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7812209174.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa U. G., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho v T. č. XX, právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Csákóom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Rožňave na Hviezdoslavovej ul. č. 4 proti odporcovi E. G., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v D. č. XXX, v konaní o zvýšenie výživného, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 7P 363/2012-156 zo dňa 28.01.2014 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľa za obdobie od 21.09.2012 do 31.12.2013 sumou 200 Eur mesačne vopred vždy do 15-tého dňa v mesiaci k rukám navrhovateľa. Návrh navrhovateľa na určenie výživného vo výške 200 Eur mesačne za obdobie od 01.01.2014 zamietol. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť dlžné výživné za obdobie od 21.09.2012 do 31.12.2013 vo výške 1 604 Eur do 10 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám navrhovateľa. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Výrok o trovách konania súd odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a uviedol, že čiastočne úspešný navrhovateľ si náhradu trov konania neuplatnil a neúspešnému odporcovi právo na náhradu trov konania nevzniklo.

V zákonom stanovenej lehote podal proti výroku o trovách konania navrhovateľ odvolanie. Poukázal na ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že konanie o určenie výživného pre plnoleté dieťa je návrhovým konaním, pričom súd je povinný priznať úspešnému účastníkovi náhradu trov konania. Zastával názor, že súd mal v danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania aplikovať ust. § 142 ods. 3 O.s.p.. Rozsudok súdu prvého stupňa považoval v napadnutej časti za zmätočný, nepreskúmateľný a nespĺňajúci náležitosti podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Namietal, že náhradu trov konania si uplatnil, čo vyplýva aj zo zápisnice o pojednávaní dňa 28.01.2014, preto sa konštatovanie súdu prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia o neuplatnení náhrady trov konania z jeho strany nezakladá na pravde. Uviedol, že miera jeho úspechu prevažuje nad mierou neúspechu, nakoľko podaným návrhom sa domáhal, aby súd zaviazal odporcu prispievať na jeho výživu sumou 200 Eur mesačne. Súd prvého stupňa rozsudkom č.k. 7P 363/2012-156 zaviazal odporcu prispievať na jeho výživu za obdobie od 21.09.2012 do 31.12.2013 sumou 200 Eur mesačne a jeho návrh na zvýšenie výživného od 01.01.2014 zamietol. Navrhol rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania zmeniť a odporcu zaviazat' nahradit' mu trovy konania vo výške 1 654,31 Eur resp. rozsudok v napadnutej časti zrušiť a v rozsahu zrušenia vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 262,62 Eur.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že v doručenom odvolaní nebolo priložené vyúčtovanie trov právneho zástupcu navrhovateľa. Poukázal na svoje nepriaznivé majetkové pomery,

ktoré mu neumožňujú nahradiť navrhovateľovi trovy konania. Uhradenie trov konania by pre neho bolo likvidačné. Podotkol, že vzhľadom na svoju finančnú situáciu si nemohol dovoliť využiť služby právneho zástupcu. S navrhovateľom sa mohol o výške výživného dohodnúť aj mimosúdne, pričom aj navrhovateľ mal zvážiť, či disponuje dostatkom finančných prostriedkov na zaplatenie právnych služieb.

Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len O.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Výroky rozsudok o výživnom, o zmietnutí návrhu navrhovateľa na určenie výživného od 01.01.2014 a dlžnom výživnom neboli odvolaním napadnuté, nadobudli právoplatnosť, preto neboli predmetom odvolacieho konania (ust. § 206 ods. 3 O.s.p.).

Podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

Podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. Vady zakladajúce zmätočnosť konania aj súdneho rozhodnutia zavinenú súdom jeho procesným postupom v rozpore so zákonom spravidla vždy účastníkovi konania odnímajú možnosť konať pred súdom, pretože mu bránia v realizácii jeho procesných práv na bránenie a uplatňovanie práva. Rozhodnutie súdu musí zodpovedať požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 157 ods. 2 O.s.p. na riadne odôvodnenie rozhodnutia, najmä z hľadiska jeho zrozumiteľnosti, vykonateľnosti a určitosti jeho skutkových a právnych dôvodov. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia ako celku môže byť dôsledkom obsahovej a gramatickej nezrozumiteľnosti, neurčitosti alebo neodôvodnenosti, prípadne rozpornosti výroku rozhodnutia s jeho dôvodmi, vecnej rozdielnosti medzi vyhláseným rozhodnutím a jeho písomným vyhotovením. Vydanie zmätočného rozhodnutia nemá svoje právne opodstatnenie a je v rozpore s článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zakotvujúcim právo na spravodlivé súdne konanie, preto je potrebné takéto rozhodnutie vždy zrušiť.

Po preskúmaní obsahu spisu dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania nespĺňa obsahové náležitosti vyžadované ust. § 157 ods. 2 O.s.p. predovšetkým z hľadiska zrozumiteľnosti, určitosti a jasnosti. V danom prípade súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a uviedol, že čiastočne úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že navrhovateľ si náhradu trov neuplatnil. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 28.01.2014 však vyplýva, že navrhovateľ si trovy konania uplatnil a žiadal, aby súd na ich náhradu zaviazal odporcu (v spise na č.l. 155). Súd prvého stupňa preto nerešpektoval ust. § 151 ods. 1 O.s.p., keďže navrhovateľ o náhradu trov konania výslovne požiadal. Zároveň súd v odôvodnení rozhodnutia zmätočne poukázal na ust. § 142 ods. 1 O.s.p., ktoré pojednáva o priznaní náhrady trov konania plne úspešnému účastníkovi a následne uviedol, že navrhovateľ bol v konaní len čiastočne úspešný. Čiastočný úspech účastníka vo veci pritom upravuje ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ktoré zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo vyslovenie, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak súd dospeje k záveru, že strany konania mali zásadne rovnaké čiastkové úspechy. Uvedené spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu o trovách konania, pričom jeho vydaním sa účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom, preto odvolací súd zrušil rozsudok v jeho napadnutej časti t.j. vo výroku o trovách konania podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (ust. § 221 ods. 2 O.s.p.).

V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvého stupňa opätovne rozhodnúť o trovách konania, náležite sa vysporiadať s mierou úspechu a neúspechu účastníkov konania a stanoviť, či je daná povinnosť nahradiť

trovy konania podľa ust. § 142 ods. 1, 2 alebo 3 O.s.p. tak, aby výrok o náhrade trov konania zodpovedal požiadavkám spravodlivého súdneho procesu v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Záverom odvolací súd dodáva, že je potrebné rozlišovať medzi priznaním (nepriznaním) náhrady trov účastníkovi konania (ust. § 142 O.s.p.) a vyslovením, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (ust. § 146 ods. 1 O.s.p.) ako to vyplýva z dikcie ustanovení zákona.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.